

[Riishøj]

og handlingsplanen. Det var heller ikke meningen, og det ville have ført til store politiske modsætninger i selve kommissionen. Men til gengæld er denne problemstilling på fremragende måde skildret i andre sammenhænge, bl.a. i en anden FN-rapport, Thorssonrapporten, og referater fra denne debat har vi jo fået tilstillet i Det Udenrigspolitiske Udvalg.

Overgang til en bæredygtig vækst fordrer også løsning på ulandenes knugende gældsproblemer. De er omtalt på udmærket måde i Brundtland-rapporten.

Vi tror modsat regeringen ikke, at denne omlægning kan ske gennem mere støtte til de internationale, USA-dominerede finansielle institutioner. En ny økonomisk verdensorden, et brud med alle former for imperialistisk – dvs. økonomisk – undertrykkelse af den tredje verden er for os en betingelse for overgang til en bæredygtig vækst. Her skilles vejene mellem de borgerlige og de socialistiske vurderinger af disse forhold.

Fru Margrete Auken vil i et senere indlæg beskæftige sig mere konkret med, hvordan Danmark kan bidrage til at leve op til kravet om at handle nu, sådan som Brundtland-rapporten kræver det.

Det er vel ikke nogen hemmelighed, at vi i SF ikke har tiltro til, at Danmark under et borgerligt styre kan yde et reelt bidrag til opfyldelse af Brundtland-rapportens krav om virkelige omlægninger.

De formuleringer, vi har hørt både fra udenrigsministeren og fra de borgerlige ordførere, lægger jo op til den helt store selvtilfredshed. Det er en selvtilfredshed, som ikke florerer på samme måde i Norge, hvor den socialdemokratiske statsminister jo er forfatter til rapporten. Der har man en langt mere selvkritisk holdning, men det er åbenbart ikke holdningen blandt de borgerlige partier her.

Vi erkender i SF, at de omstillinger, der bliver nødvendige, bliver meget smertefulde. Der skal ske store omlægninger inden for landbrugspolitikken, inden for teknologipolitikken, inden for energiforsyningssystemet og inden for byudviklingen – for at nævne blot nogle få eksempler. Erfaringerne inden for energipolitikken viser, at vi må advare Socialdemokratiet imod at føre energipolitik sammen med de borgerlige partier. Jeg mener nok, at vi her må tænke i politiske baner, på, med hvem man skal gennemføre disse omlægninger.

SF har i sit program for et arbejderflertal et bud på, hvordan et S-SF-flertal kan lægge en konsekvent og gennemtænkt helhedsplan for ændring af dansk politik i retning af de målsætninger, som Brundtland-rapporten opstiller. Vi medvirker imidlertid også meget gerne til at udnytte det flertal, der er i Folketinget, til at forlange, at regeringen skal fremlægge en plan, som vi så skal diskutere og tage stilling til i Folketinget. Og vi er meget glade for, at det i dag bekræftes, at det flertal, som stod bag beslutningen om at hæve ulandsbistanden, holder fast. At vi diskuterer det i dag, skyldes udelukkende, at udenrigsministeren for to dage siden har provokeret os til at tage det med i dagsordensforslaget.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Det undrer mig meget, at hr. Riishøj kan tale om og karakterisere indlæg, som endnu ikke har været holdt. Der har været ordførere for et socialistisk parti og et såkaldt borgerligt parti på talerstolen. Ikke desto mindre udtaler hr. Riishøj sig, som om vi alle havde talt.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Også jeg er en del forundret. Jeg kan ikke se, hvilken borgerlig selvtilfredshed hr. Riishøj har kunnet finde. Der er tale om, at vi har beskrevet, hvad der skal gøres, og hvad der gøres, og det kan jeg ikke se nogen selvtilfredshed i.

Men jeg vil godt gribe fat i, at hr. Riishøj taler om, at Verdensbanken m.fl. griber det galt an, og at vi skal have socialistiske modeller. Må jeg minde hr. Riishøj om, at de fattige ulande er blevet fattigere, hver gang de har afprøvet socialistiske modeller, og at netop en lang række af dem er i gang med strukturaljusteringer efter mere liberale modeller, som allerede har vist gode resultater, så jeg synes ærlig talt, den socialistiske tilfredshed er mindre på sin plads.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg skal da gerne medgive hr. Per Stig Møller, at en række lande i den tredje verden, der hævdes at være slået ind på en socialistisk udvikling, Mozambique f.eks., har gjort kæmpe-mæssige fejl, dels i høj grad på grund af selvfor-